

den for at ophæve fredskovspligten uden vilkår om erstatningsskov, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Ad stk. 6

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 6.

Formålet med bestemmelsen er som hidtil at sikre, at fredskovsnoteringen ajourføres. Når skov, der ejes af staten, kommunerne eller folkekirken, ikke er fredskovspligtig, fordi den midlertidigt tilhører disse, eller fordi den er eksproprieret, jf. bestemmelserne i stk. 3 - 5, indtræder underretningspligten først, når ejerskabet ikke længere har midlertidig karakter eller tidsfristen på 20 år er udløbet.

Til § 4

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 8, stk. 1, om pålæggelse af fredskovspligt.

I forslaget er bestemmelsen om, at tilladelse til fredskovspligt i områder, der i en regionplan er udpeget som områder, hvor skovtilplantning er uønsket, kun kan gives efter opfyldelse af planlægningslovens regler, udgået. Det skyldes, at den kun har karakter af oplysning. Der er derfor ikke ændret på det forhold, at der skal udarbejdes regionplanretningslinier med miljøkonsekvensvurdering (VVM redegørelse) efter reglerne herom i planloven, før der kan ske skovrejsning og træffes afgørelse om fredskovspligt på arealer over en vis størrelse i områder, hvor skovrejsning efter regionplanen er uønsket. Dette gælder således som hovedregel for nyplantning af mere end 30 ha skov.

Ved afgørelsen af, om et skovbevokset areal eller et areal, der ønskes tilplantet med skov, kan blive fredskovspligtigt, skal det som hidtil undersøges, om der er anden lovgivning, planlægning, vejbyggelinier, servitutter eller lignende regulering, som er til hinder herfor. For så vidt angår lovgivning tænkes navnlig på naturbeskyttelseslovens regler om beskyttede naturtyper og beskyttelseslinier. For så vidt angår planlægning tænkes navnlig på regionplanernes udpegningsaf »positiv-« og »negativområder« for skovrejsning. Det skal endvidere vurderes, om arealet med tiden kan leve op til bestemmelserne i kap. 3.

Efter landbrugsloven er der – bortset fra de områder, der i regionplanerne er udpeget som områder, hvor skovrejsning er uønsket – fri adgang til at plante skov på arealer, der er landbrugspligtige. Et landbrugspligtigt areal, som tilplantes med skov, kan blive fredskovspligtigt efter § 4, hvis tilplantningen opfylder skovlovens krav, og vil i så fald være omfattet af både landbrugspligt og fredskovspligt. Efter den gæl-

dende landbrugslov kan landbrugspligten dog ophæves på skov på 35 ha eller derover, som er fredskovspligtig (35 ha reglen).

Når der er truffet afgørelse om fredskovspligt på et areal, påhviler det miljøministeren at lade arealets status som fredskov notere i matriklen, jf. § 41.

Til § 5

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 6 med en mindre sproglig præcisering. Forslaget indebærer ingen indholdsmæssig ændring. Bestemmelsen sikrer fortsat fredskovspligten en fortrinsstilling i forhold til andre rettigheder, som en nødvendig sikring mod, at fredskovspligten udlettes i tilfælde af tvangsauktion.

Fredskovspligten viger som hidtil ikke for modstridende bestemmelser i den fysiske planlægning i medfør af planloven eller andre love med planlægningsbestemmelser.

Fredskovspligten er ikke til hinder for ekspropriation. På den anden side tilsidesætter ekspropriationen som sådan heller ikke fredskovspligten. Ophæves fredskovspligten på et areal i forbindelse med ekspropriation, vil der således blive stillet krav om erstatningsskov i overensstemmelse med reglerne herom i § 39, stk. 1, nr. 5.

Fredskovspligt er en offentligretlig servitut, der ikke kræver samtykke fra kommunalbestyrelsen efter planlovens § 42, jf. § 44.

Til § 6

Bestemmelsen er en videreførelse af muligheden efter den gældende lovs § 9 for at ophæve fredskovspligten.

I forslaget er bestemmelsen om, at tilladelse til ophævelse af fredskovspligt i områder, der i en regionplan er udpeget som skovrejsningsområder, kun kan gives efter opfyldelse af planlægningslovens regler, udgået. Det skyldes, at den kun har karakter af oplysning. Der er derfor ikke ændret på det forhold, at der skal udarbejdes regionplanretningslinier med miljøkonsekvensvurdering (VVM redegørelse) efter reglerne herom i planloven, før fredskovspligten kan ophæves på arealer over en vis størrelse i skovrejsningsområder. Dette gælder således som hovedregel for rydning af skov, der er ældre end 20 år og større end 30 ha.

Forslaget til stk. 2 skal desuden ses i sammenhæng med bestemmelsen i forslagets § 3, stk. 4. Disse to bestemmelser sikrer tilsammen, at kommunerne kan gennemføre vedtaget planlægning, uanset om kommunale arealer, der omfattes af planen, senere bliver fredskovspligtige som følge af den »automatiske fred-